

det, og det er stærkt utilfredsstillende. Det er uforståeligt, at man her i salen om lidt vil kunne konstatere et flertal for at gennemføre en sådan politik.

Formanden:

Så er det skatteministeren, men jeg vil sige, at forudsætningen for, at vi kan høre skatteministeren og andre talere, er, at vi skruer lidt ned for lyden. Værsgo, minister.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg står helt uforstående over for den kritik, der har været. Vi har tværtimod været inde og sikre, at man også som tjenestemand vil være dækket af de vilkår, man er på i den aftaleperiode, der ligger fremme, medmindre naturligvis man selvstændigt ønsker at søge en anden stilling og dermed på eget initiativ bliver ansat i en stilling, hvor de nuværende vilkår vil være ændret.

Det er sådan, at vi også har sagt, at på pensionsområdet vil den pensionsmæssige indplacering blive sikret, så der ikke som følge af overgangen sker forringelser af den pensionsret, der er optjent efter kommunale regler og efter regler, der svarer dertil, frem til udgangen af den 3-årige aftaleperiode eller ved tjenstemandens fra-træden inden for det øvrige tidspunkt.

Vi har sikret, at man med de her regler også på tjenstemandsområdet har givet de ansatte en god tryghed, for jeg mener, at en god tryghed for de ansatte, der skal være i den nye organisation, er den bedste og første forudsætning for at sikre, at vores målsætning om en effektiv og åben og serviceminded organisation vil gå i opfyldelse.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Min undren stiger, og jeg ved ikke rigtig, om jeg skal tro på, at skatteministeren virkelig tror på, at det, han siger, er i overensstemmelse med en ordentlig behandling af tjenstemændene, eller om ministeren står og prøver at klare sig uden om en ubehagelig sag i Folketingssalen.

Det er aldrig nogen sinde sket før, at tjenstemænd er blevet tvunget til en ordning for deres job, hvorefter de ikke er sikret de nuværende løn- og pensionsvilkår uden tidsbegrænsning. Det er aldrig sket før, og det er det, man lægger op til nu, hvilket er i strid med reglerne.

Der er nogle vidtgående bemærkninger i lovforslagets bemærkninger om, hvad tjenstemændene skal tåle i forhold til geografi og i forhold til passende stilling. Det er heller aldrig nogen sinde sket før under tvang. Det er sket før i frivillighed, hvor man har sagt, at tjenstemanden ville kunne vælge enten sine hidtidige vilkår uforandret vejen igennem eller vælge at gå over på nogle andre. Men her er der ingen valgmulighed. Her gælder ikke frit valg. Her gælder en forflyttelse, som sker, uanset om tjenstemanden vil det eller ej.

På alle fire beskyttelsesområder eksisterer muligheden for, at tjenstemændene bliver dårligere behandlet, end sikkerheden i deres hidtidige ansættelsesvilkår har lagt op til.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er ikke, fordi jeg vil gøre mig nogen forhåbninger om at overbevise fru Pia Gjellerup, for jeg tror, at det simpelt hen er et spørgsmål om vidt forskellige opfattelser af, i hvilket omfang vi her og nu på Folketingets vegne skal fastsætte regler, der ligger ud over den aftaleperiode, som er.

Vi har fra regeringens side haft det ønske at sikre, at vi, når vi kommer ind i den enstrengede skatteforvaltning, så også har en skatteforvaltning, hvor vi oplever, at lige arbejde bliver lønnet med lige løn. Vi har her sikret en overgangsperiode, og vi forudsætter i øvrigt, at den nærmere udmøntning skal drøftes med de relevante organisationer på både det statslige og kommunale område som en almindelig løbende dialog, der vil være i forbindelse med kommunalreformen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har prøvet at lytte ret nøje til, hvad skatteministeren har sagt både under denne debat og tidligere, og det er endnu ikke lykkedes mig at høre et eneste argument for, hvorfor man ved denne omlægning i modsætning til alle tidligere gange, hvor man har flyttet rundt på tjenstemænd, denne gang vil ud og tvinge tjenstemændene til, at de skal tåle risiko for ringere vilkår, uden at de får valgmuligheden.

På den høring, vi havde i Retsudvalget, blev det ret klart, at ingen kunne komme i tanke om noget tidligere eksempel – heller ikke dengang man flyttede politiet over til staten – hvor tjenstemændene ikke havde fået valgmuligheden og